

فیقهی ئاسان: بهشی پاک و خاوینی دهروازهی دووهم: دهفر وقاپ وقاچاخ

< kurdish - کوردى >

دهسته بژیریک لە زانایان

جوان

وه وهرگيراني: دهسته زمانى كوردى لە مالپهري ئىسلام هاوس

پىّداچونه وهى: پشتىوان سابير عهزيز

الفقه الميسر: كتاب الطهارة، الباب الثاني: في الآنية

خبة من العلماء

٢٠٢٢

ترجمة : فريق اللغة الكردية بموقع دار الإسلام

مراجعة: بشتيوان صابر عزيز

دهروازه‌ی دووهم: دهفر وقاپ وقاچاخ

الآلية: مه بهست پیّی دهفر وقاپ وقاچاخه که ئاو و جگه ئاويشى تىّدا هەلّدەگىرىت، جا ئەو دهفر وقاپ وقاچاخه لە ئاسن بىّت، يان غەيرى ئاسانىش، ئەصل وبنەما ئەوهىيە كە بەكارھىيانى كارىكى رېگا پىدرابه، ئەويش بە بەلگەي ئەۋايىتە پېرۇزەي كە خواى گەورە دەفەرمۇبىت: «**هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا**» [البقرة : 29].

واتا: ئەو خوايى كە لە زەويىدا - لەبەر سوودو قازانجى ئىيۇ - ھەمووجۇرە شتىكى دروستكرد.

بابەتى يەكەم: بەكارھىيانى قاپ وقاچاخى زىر و زىوو و غەيرى ئەوانىش لە پاكىردىنەوەدا:

دروستە سەرجەم قاپ وقاچاخە كان لە خواردن و خواردنەوە و تەواوى شتەكانى تردا بەكار بەھىنرىن، ئەگەر بىّتو پاكخاۋىنن و موباح بن، تەنانەت ئەگەر گران بەھايش بن، مادام موباح بىّت و بە موباحى مابىيّته‌و (۱) جگە لە قاپ وقاچاخانە نەبىّت كە لە زىر و زىوو دروستكراون، چونكە بەتاپىيەتى خواردن و خواردنەوە لە قاپ وقاچاخى زىر و زىوودا حەرامە، جگە لە بەكارھىيانى تريان، ئەويش بە بەلگەي ئەو فەرمۇودەيە كە پېغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فەرمۇوېتى: {لا تشربوا في آنية الذهب والفضة، ولا تأكلوا في صحافها؛ فإنما لهم في الدنيا ولهم في الآخرة} (۲).

واتا: لە قاپ وقاچاخى زىر و زىوودا مەخۆنەوە، وە لە دەفرانەدا مەخۆن، ئەوانە بۇ ئەو كەسانەن لە دونيادا، وە لە دوا رۆژىشدا بۇ ئىيۇن.

ھەروھا فەرمۇوېتى: {الذى يشرب فى آنية الفضة إنما يجرجر فى بطنه نار جهنم} (۳).

واتا: ئەو كەسەي لە قاپ وقاچاخى زىوودا بخواتەوە، لەرۆزى دوايىدا ئاگر بەناو سكىدا ھاتوجۇ دەكات.

(۱) مه بهست لە موباح: ئەوهىيە كە حەلّل بىّت و مالى دىزاو و داگىر كراو نەبىّت.

(۲) ئىمامى بوخارى بە فەرمۇودەي ژمارە (5426) و موسلىم بە فەرمۇودەي ژمارە (2067) رېوايەتىيان كردۇوھ.

(۳) ئىمامى بوخارى بە فەرمۇودەي ژمارە (5634) و موسلىم بە فەرمۇودەي ژمارە (2065) رېوايەتىيان كردۇوھ.

ئەمەش بەلگە يە لەسەر ئەوهى كە تەنها خواردن و خواردنەوە لە قاپ وقاچاخى زىر وزىيۇدا حەرامە، جگە لە بەكارھىنانى ترى، بۆيە دروستە قاپ وقاچاخى زىر وزىيۇ لە پاڭ كردەوەدا بەكار بھىزىرىن، ئەو رېگرييەش كە هەيە رېگرييە لە قاپ وقاچاخانە كە بە زىر و زىيۇ پالفتە يان رووكەش كراو دروستكراون، يان ئەو قاپ وقاچاخانە كە ھەندىلەك لە زىر وزىيۇان تىدا بەكار ھاتووه.

بابەتى دوووم: حۆكمى بەكارھىنانى ئەو قاپ وقاچاخانە شکاون و بە زىر يان زىيۇ پېتكەوە نوسراونەتەوە:

ئەگەر ھاتوو ئەو شكانەي كە چاك دەكرييەتە بە زىر بىت، ئەوا بە پەھايدى بەكارھىنانى ئەو قاپ وقاچاخە حەرامە و دروست نىيە، چونكە رېگرييە كە لە بەكارھىنانى دەچىتە زىر خانەي گشتىگىرى رېگرييە كە وە، بەلام ئەگەر ھاتوو ئەو چاڭىرىنى دەساندە و پېتكەوە نوساندە و شتىكى كەم بىت و بە زىيۇ بىكىت، ئەوا بەكارھىنانى ئەو قاپ وقاچاخە دروستە، ئەويش بە بەلگە ئەو فەرمۇدەيە كە ئەنەسى كورپى مالىك (خواى لى رازى بىت) دەگىرىيەتە و دەلىت: "إِنْكَسْرَ قَدْحَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاتَّخَذَ مَكَانَ الشَّعْبِ سَلْسَلَةً مِنْ فَضَّةٍ".⁽¹⁾

واتا : پىيالايم يان پەرداخىكى پېغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) شكا، ئەو جىڭايەي كە شكا بۇو بە زنجىرەيەك زىيۇى تواوه لەكىنرايەوە بەيەكەوە.

بابەتى سىيەم: قاپ وقاچاخى بىباوهەران:

ئەصل و بنەما ئەوهىيە كە خواردن و خواردنەوە لە قاپ وقاچاخى بىباوهەراندا موباح و دروستە، مەگەر بىزازىت كە ئەو قاپ وقاچاخانە پىس و پۆخلىن، ئەو كاتە دروست نىيە بەكار بھىزىت تا نەشۇررىن، ئەويش بە بەلگە ئەو فەرمۇدەيە كە ئەبو شەعلە بە خەشەنى دەيگرىيەتە و دەلىت: "قلت يارسول الله إنا بأرض قوم أهل كتاب، أفنأ كل في أنت لهم؟ قال: { لَا تأكروا فيها إِلَّا أَنْ لَا تجدوا غَيْرَهَا فاغسلوها، ثُمَّ كلو فيهَا }".⁽²⁾

واتا: ووتم ئەي پېغەمبەرى خوا ئىمە لەخاڭ و ولاتى ئەھلى كتابىن (كە جولەكە و گاورى لىين) ئايان ئىمە لە قاپ وقاچاخى ئەواندا خواردن بخۇين؟ لە وەلامدا فەرمۇوى: لەو تىياندا مەخۇن مەگەر ھىچ شتىكتان دەست نەكەۋىت، ئەو كاتە بىشۇن وتىدا خواردن بخۇن.

(1) ئىمامى بخارى بە فەرمۇدەي ژمارە (3109) رېوايەتى كردووه .

(2) ئىمامى بخارى بە فەرمۇدەي ژمارە (5478) و موسلىم بە فەرمۇدەي ژمارە (1930) رېوايەتىان كردووه .

بەلام ئەگەر ھاتتو نەتازانى كە پىسۇ پېخلىن، ئەو يىش بەھەي كە خاوهنى ئەو قاپ وقاچاخانە بەكەسانىكى وا نەناسراو بۇون كە تىكەلاوى پىسۇ پېخلى دەبن، ئەو كاتە دروست بەكار بەھىرىن، ئەو يىش بە بەلگەي ئەھەي كە ثابت وجىگىرە كە پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) وھەندىك لە ھاوهلەن ئاويان لە كونەي ئافرەتىكى موشريك داکرد بۇ دەست نويز گرتىن⁽¹⁾ چونكە خواي گەورە خواردىنى ئەھلى كتابى بۇ ھەلەن كردوين، بىگومان خۆئەھلى كتاب ئەگەر خواردىمان بۇ بەھىن لەناو قاپ وقاچاخدا بۆمانى دەھىن، ھەر وەك چۈن ئەو گەنجە جولە كە پىغەمبەرى خواي بانگ كرد بۇ خواردىنى نانى جو و زەيتى تىكەل كراو لەگەل رۇنى ئازەل، كە بۇنىشى گۆپا بۇو، پىغەمبەرى خوايش لى خوارد⁽²⁾.

بابەتى چوارم: خۇپاک كردنەوە ودەست نويز گرتىن لەو قاپ وقاچاخانە كە لە پىسى مردارەوە بۇو دروستكراون:

پىستى مردارەوە بۇو ئەگەر دەباغ خۆشە كرا دروستە بەكار بەھىزىت، ئەو يىش بە بەلگەي ئەو فەرمۇودەيە كە پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فەرمۇویەتى : {أيما إيهاب دبغ فقد طهر} ⁽³⁾، واتا: ھەر پىستىك دەباغ خۆشە كرا ئەوا پاک دەبىتەوە.

ھەروھا پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) رۆزىك بەلائى شەكە مەرىكى مردارەوە بۇودا را بۇورد وپاشان فەرمۇوى: {هلا أخذوا إهابها فدبغوه فانتفعوا به، فقالوا : إنها ميّة، قال : فإنما حرم أكلها} ⁽⁴⁾، واتا: سەرزەنشى ئەوانەي كرد لەھۆى بۇون، ووتى ئەو بۇ پىستكەيان نەبردۇوە دەباغ خۆشە بىھەن و سوودى لىيەربىگەن، ئەوانىش ووتىيان: مردار بۇوەتەوە، ئەو يىش فەرمۇوى: تەنها خواردىنى گۆشتە كەمى حەرامە.

حوكىمى ئەم دەباغ خۆشە كردىنى پىستەش بۇ ئەو ئازەلەنەيە كە بەسەر بىرین گۆشتىيان ھەلەن دەبىت.

(1) ئىمامى بوخارى بە فەرمۇودەي ژمارە (344) و موسىلیم بە فەرمۇودەي ژمارە (682) رېوايەتىيان كردووە .

(2) ئەممەد رېوايەتى كردووە (210/3، 211)، شىخ ئەلبانىش لە پەرتۈوكى (الارواء) (71/1) دا بە صحىحى داناوە.

(3) موسىلیم بە فەرمۇودەي ژمارە (366) و تىيرمۇذى بە فەرمۇودەي ژمارە (1650) رېوايەتىيان كردووە، فەرمۇودەكەش بە لەفزى (إذا دبغ الاهاب فقد طهر) عەبدوللەي كورى عەباس رېوايەتى كردووە .

(4) موسىلیم بە فەرمۇودەي ژمارە (363) وابن ماجە بە فەرمۇودەي ژمارە (3610) رېوايەتىيان كردووە .

سه‌باره‌ت به ممو و کولک و خوری ئازه‌لی مرداره‌وه بورو، ئهو ئازه‌لانه‌ی که خواردنی گوشتیان حه‌لله، به مرداره‌وه بوویش مووه‌کانیان پاکوخاوینه، به‌لام گوشتیان پیس و حه‌رامه، ئهویش به به‌لگه‌ی ئهو ئایه‌ته‌ی که خواه گهوره ده فه‌رمویت: «إِلَّا أَن يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمًا حَنْزِيرٍ فِي نَارٍ رِجْسٌ» [سوره‌تی الانعام : 145].

واتا: خواه گهوره هیچ حه‌رام نه‌کردووه - بیچگه له مرداره‌وه بورو؛ یان خوینیکی رژیندراو، یان گوشتی به‌راز.

ده‌باغ و خوش‌کردنیش به‌وه ده‌بیت که ئهو پیشته پاکوخاوین بکریت‌وه له‌هه‌موو پیسی و چه‌په‌لیه‌ک، به‌وه‌واد و ده‌رمانانه‌ی که ده‌کریت‌وه ناو ئاوه‌وه، وه‌ک خوى و‌هه‌ندیک شتی‌تر، یان به گه‌لای هه‌ندیک رووه‌کی وه‌ک (قرظ) ^(۱) و (عرعر) ^(۲) و هاوشیوه‌کانیان.

به‌لام ئهو ئازه‌لانه‌ی که به‌سهر برین خواردنیان حه‌لله نابیت، ئهو وا پیستی مرداره‌وه بوویان به ده‌باغ و خوش‌کردن پاک نابیت‌وه، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یش پیستی پشیله و‌هاوشیوه‌کانی له شیوه و شکل‌دا، به ده‌باغ و خوش‌کردن خاوین نابیت‌وه، هه‌رچه‌ند کاتیکیش که زیندوو بیت پاک و خاوین بیت. پیستی ئهو ئازه‌لیشی که خواردنی گوشتی حه‌رامه، ئه‌گه‌ر چی کاتیکیش زیندوو بیت پاکوخاوین بیت، به‌لام به ده‌باغ و خوش‌کردن خاوین نابیت‌وه.

پوخته‌ی ئه‌م بابه‌تەش ئه‌ویه: هه‌موو ئازه‌لیک که مرداره‌وه بیت، و‌گوشتے‌که‌ی بخوریت، ئهو وا پیسته‌که‌ی به ده‌باغ و خوش‌کردن پاک ده‌بیت‌وه، وه هه‌ر ئازه‌لیکیش مرداره‌وه بورو وه له‌و ئازه‌لانه بورو که گوشتیان ناخوریت، ئهو وا پیسته‌کانیان به ده‌باغ و خوش‌کردن پاک نابیت‌وه.

(۱) گه‌ل‌که‌ی له‌گه‌ل گوییز بچوکتره و به‌کار ده‌هیزیریت بخوش‌کردنی پیسته.

(۲) جوره دره‌ختیکی هه‌میشه سه‌وزه و له‌ناوچه سارده‌کاندا ده‌پویت، وبونیکی خوشی هه‌یه.

پىرسى بابەتەكان

لابىزە	ناونىشان	م
1	بابەتى يەكەم : بەكارھىنائى قاپ وقاچاخى زىز و زىيۇو و غەيرى نەوانىش لە پاكىرىنىھەدا	1
1	بابەتى دووەم : حۆكمى بەكارھىنائى نەو قاپ وقاچاخانەي شكاون وې زىز يان زىيۇو پىتكەوە	2
2	بابەتى سىيەم: قاپ وقاچاخى بىباوران	3
3	بابەتى چوارەم: خۇپاڭ كىرىنەوە وەھست نويزى گىرنى لەو قاپ وقاچاخانەي كە لە پىسى مىدارەوە بۇو دروستكراون	4
4	پوخنەي نەم بابەتەش نەۋەيە	5